

Í síðasta skipti

Ég man það svo vel
Manstu það hvernig ég sveiflaði þér
Fram og tilbaka í örmunum á mér
Ég man það, ég man það svo vel
Því þessar minningar, minningar kvelja mig, kvelja mig
Gerðu það, leyf mér að leiða þig
Í síðasta skipti
Haltu í höndina á mér og ekki sleppa
Sýndu mér aftur hvað er að elska
Og o-o-o-o
Segðu mér
Að þú finnir ekkert og enga neista
Og slokknað í þeim glóðum sem brunnu heitast
Þá rata ég út
Ég man það svo vel
Manstu það hvernig þú söngst alltaf með
Hver einasta bílferð sem tónleikar með þér
Ég man það, ég man það svo vel
Því þessar minningar, minningar kvelja mig, kvelja mig
Gerðu það, leyf mér að leiða þig
Í síðasta skipti
Haltu í höndina á mér og ekki sleppa
Sýndu mér aftur hvað er að elska
Og o-o-o-o
Segðu mér
Að þú finnir ekkert og enga neista
Og slokknað í þeim glóðum sem brunnu heitast
Þá rata ég út

**Söngurinn hennar Siggu
(Lag / texti: Bubbi Morthens)**

Ég hitti litla dömu,
í París var að hoppa,
sippað getur líka,
fer heima með rifna sokka.
Teiknar fínar myndir,
býður mér að þiggja
eina af sér og eina af mömmu,
skrifar undir: Sigga.

Samt heilla hana fínir kjólar
þegar augun í þá rekur
með maskalit og púðri
andlit sitt hún þekur.

Dansað getur líka
tja, tja, tja og tangó.
Liðug eins og ormur,
vinnur mig í limbó.

Hún á það til að hlæja,
getur líka grátið.
En oftast brýst í gegnum tárin
sæta litla brosið.

Teiknar skrýtnar myndir,
býður mér að þiggja
eina af sér og eina af mömmu,
skrifar undir: Sigga.

Ég Er Kominn Heim (Í Heiðardalinn)

Hér stóð bær með burstir fjórar,
Hér stóð bær á lágum hól.
Hér stóð bær sem bernsku minning
Vegur bjarma af morgunsól.

Hér stóð bær með blóm á þekju
Hér stóð bær með veðruð þil
Hér stóð bær og veggjabrotin
Ennþá ber við lækjargil.

Ég er kominn heim í heiðardalinn,
ég er kominn heim með slitna skó,
Kominn heim til að heilsa mömmu,
Kominn heim í leit að ró,
Kominn heim til að hlusta á lækinn
Sem hjalar við mosató.

Ég er kominn heim í heiðardalinn
ég er kominn heim með slitna skó.

Hér stóð bær sem hríðin barði,
Hér stóð bær sem veitti skjól.
Hér stóð bær sem pabbi byggði
Undir brekku á lágum hól.

Hér stóð bær sem blíðust móðir
Vígði bæn og kærleiksyl.
Hér stóð bær og veggjarbrotin
Ennþá ber við lækjargil.

Ég er kominn heim í heiðardalinn,
ég er kominn heim með slitna skó,
Kominn heim til að heilsa mömmu,
Kominn heim í leit að ró,
Kominn heim til að hlusta á lækinn
Sem hjalar við mosató.

Ég er kominn heim í heiðardalinn
ég er kominn heim með slitna skó.

Einu sinni á ágústkvöldi

Einu sinni á ágústkvöldi
austur í Þingvallasveit
gerðist í dulitlu dragi
dulítið sem enginn veit,
nema við og nokkrir þrestir
og kjarrið græna inn í Bolabás
og Ármannsfellið fagurblátt
og fannir Skjaldbreiðar
og hraunið fyrir sunnan Eyktarás.
Þó að æviárin hverfi
út á tímans gráa, rökkur-veg,
við saman munum geyma þetta
ljúfa leyndarmál,
landið okkar góða, þú og ég.

Jónas Árnason

Litla flugan

Lækur tifar létt um máða steina.
Lítil fjóla grær við skriðufót.
Bláskel liggur brotin milli hleina.
Í bænum hvílir íturvaxin snót.

Og ef ég væri orðin lítil fluga
Ég inn um gluggann þreytti flugið mitt.
Og þó ég ei til annars mætti duga
Ég eflaust gæti kitlað nefið þitt.

Sigfús Halldórsson / Sigurður Elíasson

Kveikjum eld

Kveikjum eld, kveikjum eld, kátt hann brennur,
sérhvert kveld, sérhvert kveld, syngjum dátt.
Örar blóð, örar blóð um æðar rennur,
blikar glóð, blikar glóð, brestur hátt.

Hæ, bálið brennur, bjarma á kinnar slær.
Að logum leikur ljúfasti aftanblær.
Kveikjum eld, kveikjum eld, kátt hann brennur,
sérhvert kveld, sérhvert kveld, syngjum dátt.

Lagið um apana og hestana

Það var einu sinni api
í ofsa góðu skapi
hann þoldi ekki sultu
en fékk sér banana
bananana (smella með tungunni)
bananana (smella með tungunni)
bananananna bananananna, bananana
(smella með tungunni)

Það var einu sinni hestur
sem hélt hann væri prestur
hann vildi ekki heyið
og fékk sér kartöflu
kartöflu (smella með tungunni)
kartöflu (smella með tungunni)
kartöfluflu, kartöfluflu, kartöfluflu (smella með tungunni)

Líf ertu að grínast

Hann er fagur halur
Magur sem mánudagur

Hann er gríðar svalur
svag fyrir fínum vínnum og vel skipulögðum innri rýmum

Hún er með mikinn sans fyrir smáatriðum
dansar villta dansa allra kynslóða polka, ræl og valsa
Hann getur ennþá rappað þó að hann sé löngu orðinn pabbi
Hann er með sitt eigið lingó Hann er algert bingó Hann er sléttur
paPPI

Hún er kominn niðrí kjallarann
Dimman og saggafullan
Ætlar að setja í vélina
Og fara vandlega yfir stöðuna

Hver er skjótasta leiðin
Til að græða peninga
Hver er fljótlegasta leiðin
Til að fanga lífshamingjuna

Hvar er núvitundin
Er hún úti með hundinn?
Nei, hér er allt eins og það á að vera
Allir úti að vinna og brjáláð að gera

*Líf ertu a grínast
Hvað kemst ég langt
Á ég einhver séns að eignast gervipels
Blásanserðan bens án alls estrógens*

Læda slæda

Ég sit hérna á klósettinu og er að skeina mér
Og af lyktinni að dæma þá var var einhver hérna á undan mér
Sem kláraði allan pappírinn beint á rassinn sinn
en setti ekki aðra rúllu á klósettpappírsstandinn

Þannig að mér er skapi næst að ganga berserksgang
fara með buxurnar á hælunum fram á gang
og taka þennan skítabuxa upp á eyrunum
og sýna honum brot af mínum myrkustu hugsunum - já
Ég læt það slæda....

Nú er eg er kominn upp í Skeifu með stefnuljósið á
Ég ætla að leggja í þetta stæði þetta er stæði sem ég á
En þá kemur einhver fauti og leggur beint í það
hann lætur bara alveg eins og hann eigi það

Það sem mér dettur helst í hug er að gefa allt í botn
og þruma beint í hliðina á honum ég veit það verður vont
klessukeyra drusluna, keyra allt í spað
en þá fæ ég skínandi uppljómun og vitiði hvað...
Ég læt það slæda....

París norðursins

Fögur fyrirheit á blússandi siglingu
á ullarnærfötum í grenjandi rigningu
Stími heim í heiðardalinn
góður strákur og vel upp alinn.

Mikið verður gott að knúsa kerlu
Erlu, Erlu, Erlu, Erlu góðu Erlu.
Sem giftist mér því ég kunni að skaffa
sjómaður og sonur hans Haffa.

Hlakka svo til að hitta börnin
Maríu Hænu, Hafþór og Örninn.
Vinna upp tíma, klippa smá og líma
í eltingaleik fram að háttatíma

Hafið - ég þekki ekki annað
Afi - var harðmenni annálað
Mamma - sultuslök nunna
Systir mín - Gunna þunna
Brósi - var örugglega vangefinn
Frændi - rændi mig æskunni

En þegar heim er komið bíður mín flaskan
og á tröppunum stendur ferðataskan.
Erla góða, fór með vini á hestbak
síðsti túr hann keyrði um þverbak.

En þegar botni er náð er bara að standa upp aftur
þetta veit hver heilvita raftur.
Batnandi mönnum er best að lifa
hinir geta bara étið hundaskít og slefað.